

# Kritinio mąstymo užduotys

## Apaštalas Paulius



### 1. Užduotis. Argumentų ieškojimas

Perskaityk teologo P. Rosano mintį apie apaštalo Pauliaus daugiakultūriškumą ir tikėjimo universalumą. Kaip manai, teisinga ar klaidinga ši mintis? Pagrįsk savo nuomonę.

*Paulius priklauso trimis pasauliams ir trimis kultūroms: žydų, graikų ir romėnų, ir vis dėlto išskyla virš kiekvienos iš jų savo individualumo jėga, o savo atramą randa vien Kristaus asmenyje. <...> Tas gyvas asmeninis bendravimas su Kristumi davė jam galimybę pasitraukti iš kultūrų, kurioms priklausė, jų neišsižadant. (P. Rossano)*

(G. Pulcinelli. *Apaštalo Pauliaus pažinimo abėcėlė*. Vilnius: Katalikų pasaulio leidiniai, 2008. P. 16)

Argumentai, atskleidžiantys Pauliaus žydų kultūrą	Argumentai, atskleidžiantys Pauliaus graikų kultūrą	Argumentai, atskleidžiantys Pauliaus romėnų kultūrą	Argumentai, atskleidžiantys krikščionio Pauliaus tikėjimo universalumą



---

Apibendrink ir parašyk savo požiūrį į krikščioniškojo tikėjimo vertę.



## 2. Užduotis. Pašaukimo istorijų lyginimas

**Perskaityk Biblijos ištraukas apie pranašo Jeremijo ir apaštalo Pauliaus pašaukimą. Palygink jas, lentelėje parašyk, kas šioms istorijoms bendra ir kuo jos skiriasi, apmąstyk Dievo kvietimo ir žmogaus atsiliepimo būdus.**



Pranašo Izaijo pašaukimo istorija: *Man atėjo VIEŠPATIES žodis: „Dar prieš sukurdamas įščiose, tave aš pažinau, dar prieš gimimą tave aš pašventinau, – pranašu tautoms tave aš paskyriau“. „Ai ai ai, Viešpatie DIEVE! – sudejavau, – Štai aš nemoku kalbėti! Esu tik vaikas!“ Bet VIEŠPATS man atsakė: „Nesakyk: „Esu tik vaikas!“ Kur tik tave siųsiu, tu eisi, ką tik tau liepsiu, – kalbėsi! Nebijok nieko, nes aš esu su tavimi ir tave apsaugosiu, – VIEŠPATIES žodis.“ Tuomet VIEŠPATS ištiesė savo ranką ir palytėjo mano lūpas, tardamas: „Štai aš dedu savo žodžius į tavo lūpas! Įsidėmėk! Šią dieną tave paskiriu tautų ir karalysčių prievaizdu, kad išrautum ir nugriautum, sunaikintum ir nuverstum, atstatytum ir atsodintum.“ VIEŠPATS toliau kalbino mane, klausdamas: „Ką matai, Jeremijau?“ – „Budriojo medžio šaką“, – atsakiau. Tuomet VIEŠPATS tarė man: „Matai labai gerai! Nes aš budžiu, kad įvykdyčiau savo žodį.“ Antrą kartą VIEŠPATS kalbino mane, klausdamas: „Ką matai?“ – „Matau verdantį katilą, svyrantį iš šiaurės“, – atsakiau. Tuomet VIEŠPATS tarė man: „Iš šiaurės išsilies nelaimė ant visų krašto gyventojų!“ „Štai aš šaukiu visas šiaurės karalystes, – VIEŠPATIES žodis. – Jos ateis, ir kiekvienas karalius pasistatys savąjį sostą prie Jeruzalės vartų, priešais jos mūro sienas ir prieš visus Judo miestus. Taip aš išstarsiu jiems savąjį nuosprendį už visą jų nedorumą, – už tai, kad jie mane paliko, degino smilkalus kitiems dievams ir garbino savo pačių rankų dirbinius.“ „Ogi tu – susijuosk savo strėnas! Stokis ir skelbk jiems visa, ką tau liepiu! Nepalūžk nuo jų, kad tavęs nepalaužčiau jų akyse! O aš – štai padariau tave šiandien sutvirtintu miestu, geležiniu šulu ir vario siena, kad būtum prieš visą kraštą: prieš Judo karalystės karalius ir didžiūnus, prieš jos kunigus ir visą liaudį. Prieš tave jie kovos, bet tavęs neįveiks, nes aš esu su tavimi, kad tave išgelbėčiau“, – tai VIEŠPATIES žodis (Jer 1, 4–19).*

Apaštalo Pauliaus pašaukimo istorija: *Kai atėjo netoli Damasko, staiga jį apšvietė iš dangaus šviesa. Nukritęs žemėn, jis išgirdo balsą: „Sauliau, Sauliau, kam mane persekioji?“ Jis klausė: „Kas tu esi, Viešpatie?“ Šis atsakė: „Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji. Kelkis, eik į miestą; tenai tau bus pasakyta, ką turi daryti.“ Jo kelionės draugai stovėjo be žado: jie girdėjo balsą, tačiau nieko nematė. Paėmę už rankų, jie nuvedė jį į Damaską. Jis tris dienas išbuvo neregintis, nieko nevalgė ir negėrė.*

*Damaske gyveno mokinyš, vardu Ananijas. Jam apsireiškęs Viešpats prabilo: „Ananijau!“ Šis atsakė „Štai aš, Viešpatie.“ Viešpats tęsė: „Nueik į gatvę, vadinamą Tiesiąją, ir Judo namuose teiraukis tarsiečio, vardu Saulius. Štai jisai meldžiasi ir regėjime mato vyrą, vardu Ananiją, ateinantį ir uždedantį ant jo rankas, kad praregėtų.“ Ananijas atsakė: „Viešpatie, iš daugelio esu girdėjęs apie tą žmogų, kiek pikta jis yra padaręs tavo šventiesiems Jeruzalėje. Ir čia jis turi aukštųjų kunigų įgaliojimus suiminėti visus, kurie šaukiasi tavojo vardo.“ Viešpats jam tarė: „Eik, nes jis yra mano rinktinis įrankis, kuris neš mano vardą tautoms, karaliams ir Izraelio vaikams. Aš jam parodysiu, kiek daug jam teks iškentėti dėl mano vardo.“ Taigi Ananijas nuėjo į tuos namus, uždėjo ant Sauliaus rankas ir tarė: „Broli Sauliau! Viešpats Jėzus, kuris tau apsireiškę kelyje, atsiuntė mane, kad tu vėl regėtum ir taptum pilnas Šventosios Dvasios.“ Ir bematant jam nuo akių lyg žvynai nukrito. Jis atgavo regėjimą ir priėmė krikštą. (Apd 9, 3–18)*

Parašyk, kuo šios istorijos panašios.



Būdingi pranašo Jeremijo pašaukimo istorijos bruožai

Būdingi apaštalo Pauliaus pašaukimo istorijos bruožai

Apibendrink ir parašyk, kaip Dievas kviečia žmones ir kaip jie atsiliepia.

Pamąstyk ir parašyk, kaip pasikeitė tavo gyvenimas, kai sutikai Jėzų.



### 3 užduotis. Šv. Rašto teksto analizė

Išanalizuok apaštalo Pauliaus Laiško romiečiams (Rom 12, 3–13) ištrauką pagal lentelėje pateiktus klausimus ir pagrįsk savo atsakymus.

**Emocinis ryšys su Šv. Rašto tekstu:** kokia teksto vieta tau įstrigo? Kokia mintis patraukė tavo dėmesį? Kas tau patiko ar nepatiko Pauliaus paraginiuose? Kodėl?



**Kontekstas.** Kam skirti šie paraginimai? Ko siekė Paulius juos užrašydamas Romos bendruomenės nariams?

*Dėlei man suteiktos malonės aš raginu kiekvieną iš jūsų nemanyti apie save geriau, negu dera manyti, bet manyti apie save blaiviai, kiekvienam pagal Dievo duotąjį tikėjimo laipsnį. Juk kaip viename kūne turime daug narių ir visi nariai atlieka ne tą patį uždavinį, taip ir mes daugelis esame vienas kūnas Kristuje, o pavieniui – vieni kitų nariai. Turime įvairių dovanų, nelygu kokia malonė mums suteikta. Kas turi pranašystės dovaną, tegul ja naudojasi, laikydamasis tikėjimo; kas dovaną tarnauti – tetarnauja, kas mokyti – tegul moko, kas paraginti – tegul ragina; kas dovaną šelpti – tegul šelpia dosniai, kas vadovauti – tegul vadovauja rūpestingai; kas dovaną gailėstingumo darbams – tegul pagelbsti kitiems su džiaugsmu.*

**Teksto analizė.** Kokie bendruomenės ir jos narių požymiai ir užduotys? Koks žmogaus gebėjimų ir tarnystės ryšys?

**Sąsajos.** Su kuo būtų galima palyginti Pauliaus pasiūlytą artimo meilės aprašą? Kodėl?

*Meilė tebūna be veidmainystės. Bodėkitės pikto, laikykitės gero. Nuoširdžiai mylėkite vieni kitus broliška meile; lenktyniaukite tarpusavio pagarba. Nebūkite apsileidę, bet uolūs, karštos dvasios, tarnaukite Viešpačiui. Džiaukitės viltyje, būkite kantrūs varge, ištvėringi maldoje. Rūpinkitės šventųjų reikalais, puoselėkite svetingumą.*  
(Rom 12, 3–13)

**Bendruomenės tarpusavio santykiai.** Kokie bendravimo požymiai atitinka krikščioniškąjį idealą? Kodėl jo siekiama?

**Asmeninis požiūris.** Kuo ši ištrauka svarbi? Kodėl? Ką pasiūlytum dabartinės bažnyčios nariams? Ką gali jau dabar pradėti įgyvendinti, kad atspindėtum krikščionio tapatybę?